

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobce: **Ing. J. Z., IČO: ...**
sídlem J. 22/26, P. 2,

zastoupeného Mgr. Jaroslavem Čapkem, advokátem
sídlem Komenského 241/35, Hradec Králové

proti

žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**
sídlem Orlická 2020/4, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 20. 1. 2016, ag. č. RO/3901/15/Kt, sp. zn. S-KI-VZP-13-01824744-A99D

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení a vymezení sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 20. 1. 2016, ag. č. RO/3901/15/Kt, sp. zn. S-KI-VZP-13-01824744-A99D (dále též „**Napadené rozhodnutí**“), kterým žalovaná s odkazem na § 53a odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 48/1997 Sb.**“) nevyhověla žádosti žalobce ze dne 18. 10. 2013 o prominutí penále (dále též „**Žádost o prominutí penále**“) předepsaného výkazem nedoplatek vydaným Všeobecnou zdravotní pojišťovnou, regionální pobočkou Praha, pobočkou pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj č. 1941322859 ze dne 7. 10. 2013 ve výši 30 350 Kč za období od 1. 12. 2011 do 30. 9. 2013 (dále jen „**Výkaz nedoplatek**“).

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

2. Žalovaná v odůvodnění Napadeného rozhodnutí uvedla, že penále je sankcí, o kterou se ze zákona zvyšuje pojistné, které nebylo uhrazeno, nebo bylo uhrazeno opožděně či v nesprávné výši. Institut odstranění tvrdosti slouží dle žalované k řešení mimořádných situací, kdy účinky, které nastanou důslednou a přesnou aplikací zákona, by byly v rozporu s úmyslem zákonodárce. Žalovaná uvedla, že projednala žádost žalobce a neshledala důvody pro prominutí penále. Žalobce podle žalované nesplnil zákonem stanovenou podmínku vyplývající z § 53a odst. 3 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb., když neuhradil pojistné splatné do dne vydání rozhodnutí o prominutí penále. Žalovaná uvedla, že ke dni vydání Napadeného rozhodnutí činilo dlužné pojistné 170 390 Kč.

III. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaná nerozhodla o Žádosti o prominutí penále v přiměřené lhůtě, naopak celou věc prodložovala tak, že rozhodla ve věci až po více než dvou letech. Tím dle žalobce porušila základní zásady správního řádu, a to zejména § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“). Porušením uvedených zásad došlo podle žalobce k porušení jeho práva na spravedlivý proces.
4. Žalobce žalované vytýkal, že liknavostí a oddalováním vydání rozhodnutí vytvořila „*situaci, kdy se žalobce ocitl v jistém vakuu, kdy nevěděl, zda správní orgán vyhoví či nevyhoví jeho žádosti a tudíž, zda svými omezenými finančními prostředky má bradit své jiné dluhy, nebo bude nucen ony prostředky zaslat na úhradu vzniklého penále*“. Žalobce v tomto směru doplnil, že „*vzhledem k tomu, že žalovaný ve věci nerozhodoval, měl žalobce za to, že bude lepší na rozhodnutí nečekat a užil své omezené prostředky tak, že uhradil své jiné závazky*“. Poukázal na to, že „*byl o to více nemile překvapen, když poté co žalovaný ve věci rozhodl, zjistil, že původní penále ve výši 30.350,-Kč narostlo na částku 109.508,-Kč*“. Žalobce měl za to, že žalovaná ve věci záměrně nerozhodovala, aby došlo k navýšení dluhu žalobce. Proto dle žalobce zcela zjevně porušila princip řádného výkonu státní správy.

IV. Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 27. 4. 2016 uvedla, že regionální pobočka provedla u žalobce kontrolu vyúčtováním plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 01. 12. 2011 do 30. 09. 2013, přičemž kontrolou bylo zjištěno, že žalobce nehradil ve sledovaném období pojistné za měsíce 04/2012 – 08/2013 v zákonem stanovených termínech a výši. Následně byl dle žalované regionální pobočkou vydán Výkaz nedoplatek, kterým byla plátcí předepsána povinnost uhradit dlužné pojistné ve

výši 202 488 Kč a penále ve výši 30 350 Kč, jenž byl žalobci doručen dne 16. 10. 2013 a téhož dne se stal vykonatelným.

6. Žalovaná poukázala na to, že dne 18. 10. 2013 podal žalobce v zákonné lhůtě Žádost o prominutí penále, v níž žalobce nenapadal předepsané dlužné pojistné a penále plátce co do důvodu a výše.
7. Žalovaná dále ve vyjádření popsala svou navazující komunikaci s žalobcem před vydáním Napadeného rozhodnutí o odstranění tvrdosti, přičemž zdůraznila, že ze strany žalobce docházelo k opakovaným žádostem o prodloužení lhůty k úhradě základní částky, která byla stanovena podmínkou pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách. Regionální pobočka se dle žalované snažila vycházet žalobci maximálně vstříc a s prodloužením navrhovaných lhůt souhlasila a žalobce vždy upozornila na jeho další povinnosti vznikající ze zákona, které je nutné splnit, ať se jednalo o nehrazení běžných záloh pojistného za další období či podání přehledu o příjmech a výdajích ze samostatné výdělečné činnosti.
8. Žalovaná konstatovala, že vzhledem k tomu, že žalobce stanovené podmínky pro uzavření splátkového kalendáře nesplnil a na výzvu k úhradě dlužného pojistného ze dne 9. 6. 2015 v daném termínu do 31. 8. 2015 dlužné pojistné neuhradil, předala regionální pobočka žádost žalobce k rozhodnutí vzhledem k jeho výši přesahující 20 000 Kč v souladu s § 53a odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb. rozhodčímu orgánu, který z důvodu nesplnění zákonných podmínek pro odstranění tvrdosti zákona (§ 53a odst. 3 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb.) Napadeným rozhodnutím žalobcově Žádosti o prominutí penále nevyhověl, neboť ke dni rozhodování měl žalobce dluh na pojistném ve výši 170 390 Kč.
9. Žalovaná dále popsala okolnosti týkající se komunikace mezi žalobcem a žalovanou po vydání Napadeného rozhodnutí.
10. K námitce poukazující na porušení základních zásad správního řízení a porušení práva na spravedlivý proces žalovaná uvedla, že o prodlužování lhůt k splnění podmínek pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách žádal vždy žalobce a regionální pobočka postupovala v jeho prospěch vedena snahou vyhovět mu, aby mohla být alespoň částečně odstraněna případně shledaná tvrdost zákona za splnění zákonných podmínek a žalobcův dluh na penále snížen. V žádném případě nedošlo ze strany žalované podle jejího přesvědčení k zásahu do práv a oprávněných zájmů žalobce, žalobce nebyl na svých právech zkrácen a uvedeným postupem nedošlo k porušení základních zásad správního řádu.
11. K námitce poukazující na to, že liknavostí a oddalováním vydání rozhodnutí se žalobce ocitl v nejistotě, resp. že žalovaná záměrně nerozhodovala, aby došlo k navýšení jeho dluhu a zjevně porušila princip řádného výkonu státní správy, žalovaná poznamenala, že povinnost hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění je osobám samostatně výdělečně činným uložena zákonem a nelze se jí zprostit. Žalobce byl dle žalované neustále upozorňován na výši dlužného pojistného i na to, že musí hradit běžné pojistné. Naopak mu byla regionální pobočkou stále poskytována ke splnění zákonných odvodových povinností lhůta nad rámec zákona. Žalovaná s poukazem na § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon č. 592/1992 Sb.**“) a § 8 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb. uvedla, že za porušení zákonem stanovené povinnosti platit pojistné ve správné výši a včas je vyměřené penále obligatorní. Penále je sankcí, o kterou se ze zákona zvyšuje platba základní finanční částky, kterou měl povinný plátce na zdravotní pojištění platit, za dobu, kdy neplatil vůbec nebo

neplatil včas či v plné výši. Jedná se tedy žalované o zákonné zvýšení příslušné platby, kterou je vyjádřen zájem státu na fungování systému veřejného zdravotního pojištění.

12. Žalovaná uzavřela, že na její straně nedošlo k žádnému pochybení proti základním zásadám správního řízení. Regionální pobočka podle žalované s žalobcem po celou dobu od vydání Výkazu nedoplatků neustále komunikovala a přijímala jeho návrhy ve snaze, aby mu mohlo být cestou odstranění tvrdosti zákona vyhověno. Žalovaná proto navrhovala, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O podané žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (jejich souhlas byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou presumován). Soud nenařídil jednání ani k provedení žalobcem navržených důkazů, neboť tvoří součást správního spisu, z něhož soud vyšel při přezkumu zákonnosti žalobou Napadeného rozhodnutí.
14. Soud připomíná, že podle ust. § 53a odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. v rozhodném znění platí, že *„zdravotní pojišťovna může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při předepsání penále, jehož výše nepřesahuje 20 000 Kč ke dni doručení žádosti o odstranění tvrdosti“*.
15. Podle odst. 2 uvedeného ustanovení *„rozhodčí orgán může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při uložení pokuty, vyměření přírážky k pojistnému nebo předepsání penále, jehož výše přesahuje 20 000 Kč“*.
16. Z odst. 3 tohoto ustanovení se pak podává, že *„o odstranění tvrdostí podle odstavce 1 nebo 2 nelze rozhodnout, jestliže*
a) plátce pojistného nezaplatil pojistné na zdravotní pojištění splatné do dne vydání rozhodnutí o prominutí pokuty, přírážky k pojistnému nebo penále,
b) na plátce pojistného byl podán insolvenční návrh,
c) plátce pojistného vstoupil do likvidace“.
17. Podle odst. 4 se pak *„o prominutí pokuty, přírážky k pojistnému nebo penále...rozhoduje na základě písemné žádosti plátce pojistného nebo jiné oprávněné osoby (dále jen "žadatel"). Žádost může být podána do nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla uložena pokuta, vyměřena přírážka k pojistnému nebo předepsáno penále; jestliže se objevily nové skutečnosti, které žadatel bez vlastního zavinění nemohl uplatnit do doby nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, může být žádost podána do tří let od právní moci tohoto rozhodnutí“*.
18. Konečně dle odst. 5 předmětného ustanovení platí, že *„na řízení o prominutí pokuty, přírážky k pojistnému nebo penále se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Rozhodnutí o odstranění tvrdostí je rozhodnutím konečným“*.
19. Soud podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je zákonným pojištěním a není ve volné dispozici zdravotní pojišťovny, aby v rozporu s platnou právní úpravou plátcí pojistného prominula penále.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

20. Z citovaných ustanovení zákona o veřejném zdravotním pojištění vyplývá, že zdravotní pojišťovna, resp. její rozhodčí orgán, nemůže prominout penále v případě, kdy plátce nezaplatil pojistné na zdravotní pojištění splatné do dne vydání rozhodnutí o prominutí penále. Teprve v případě, že plátce pojistné na zdravotní pojištění zaplatí, přistupuje rozhodčí orgán k „meritornímu“ posouzení žádosti o odstranění tvrdosti zákona a ke správnímu uvážení, které může vést k částečnému či plnému vyhovění žádosti. V takovém případě by pak soud v rámci navazujícího soudního přezkumu přezkoumával správní uvážení správního orgánu, a to z pohledu, zda nedošlo k jeho zneužití nebo překročení jeho mezí (srov. ust. § 78 odst. 1 s. ř. s.).
21. Nejsou-li však zákonné podmínky dané ust. § 53a odst. 3 zákona č. 48/1997 Sb. (tj. úhrada veškerého splatného pojistného ke dni rozhodování; na plátce nesmí být podán insolvenční návrh; plátce nesmí být v likvidaci) splněny, nelze žádosti o prominutí penále vyhovět.
22. Soud ze správního spisu ověřil, že v nyní posuzované věci žalobce ke dni vydání Napadeného rozhodnutí podmínku uvedenou v § 53a odst. 3 písm. b) zákona č. 48/1997 Sb. nesplňoval, když měl ke dni rozhodování dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění ve výši 170 390 Kč.
23. Žalobce ostatně v podané žalobě uvedené skutkové okolnosti, které v souladu s výše uvedeným samy o sobě vylučují, aby bylo jeho Žádosti o prominutí penále vyhověno, nerozporoval, ani nenamítal, že by bylo Napadené rozhodnutí z tohoto důvodu nezákonné.
24. Žalobce svou obranu omezil na námitku překročení přiměřené lhůty pro vydání rozhodnutí. V uvedené okolnosti žalobce spatřoval porušení základních zásad správního řízení, a to zejména pak § 2 odst. 3 správního řádu, v důsledku kterého mělo dle žalobce dojít k porušení jeho práva na spravedlivý proces.
25. Soud předepisuje, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.
26. Pokud se tedy žalobce v tomto směru omezil na uvedené a blíže nerozvedené poznámky stran porušení práva na spravedlivý proces v důsledku nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, nezbylo soudu, než konstatovat, že Napadené rozhodnutí takovou vadou v žádném ohledu netrpí.
27. Soud ze správního spisu ověřil, že žalovaná s žalobcem po podání Žádosti o prominutí penále intenzivně komunikovala stran podmínek pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách. Žalovaná reagovala na Žádost o prominutí penále přípisem ze dne 13. 11. 2013, doručeným žalobci dne 19. 11. 2013, v němž žalobci sdělila podmínky pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách. Žalobce následně dopisem ze dne 20. 12. 2013 požádal o prodloužení termínu pro úhradu první splátky ve výši 55 376 Kč, odpovídající ¼ celkového dluhu na pojistném, jejíž úhrada byla dle uvedeného přípisu regionální pobočky ze dne 13. 11. 2013 podmínkou pro vystavení dohody o úhradě dlužných pohledávek ve splátkách, a částky ve výši 19 016 Kč odpovídající neuhrazené nové záloze na pojistné za měsíce 09-10/2013. Žalobce posléze dopisem ze dne 6. 3. 2014 opětovně žádal o sdělení

stanoviska regionální pobočky k žádosti o prodloužení termínu pro úhradu stanovených částek. Přípisem ze dne 17. 3. 2014 regionální pobočka žalované, doručeným dne 21. 3. 2014, žalobci lhůtu k úplné úhradě určených částek prodloužila do 31. 5. 2014 a současně žalobce upozornila na vznik a nutnost úhrady nového dluhu na pojistném za následné období od 1. 10. 2013 v celkové výši 57 048 Kč, aby mohlo být žádosti plátce o povolení splátkového kalendáře vyhověno. Následně dle obsahu správního spisu probíhala mezi žalobcem a žalovanou obsahově obdobná korespondence stran podmínek pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách, která však ve splnění podmínek pro vyhovění Žádosti o prominutí penále nevyústila. Ze správního spisu plyne, že vzhledem k tomu, že žalobce stanovené podmínky pro uzavření splátkového kalendáře nesplnil a na výzvu k úhradě dlužného pojistného ze dne 9. 6. 2015 ve stanovené lhůtě do 31. 8. 2015 dlužné pojistné neuhradil, byla věc v souladu s § 53a odst. 2 zákona č. 48/1997 Sb. předána k vyřízení rozhodčímu orgánu, který s ohledem na neuhrazení dluhu na veřejném zdravotním pojištění ke dni vydání rozhodnutí ve shora specifikované výši Napadeným rozhodnutím Žádosti o prominutí penále nevyhověl.

28. Žalované je třeba s ohledem na shora uvedené přisvědčit, že s ohledem na opakované žádosti a podání žalobce, učiněné po podání Žádosti o prominutí penále, nelze na skutkovém půdorysu posuzované věci žalované vyčítat, že by nevydala rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Žalovaná se žalobcem v reakci na jeho procesní iniciativu intenzivně komunikovala. Z obsahu správního spisu je přitom zjevné, že tak činila v návaznosti na opakované žádosti žalobce o prodloužení lhůty k úhradě částek, jejichž úhrada byla podmínkou pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách, ve snaze vyjít žalobci vstříc tak, aby (alespoň částečným) vyhovění Žádosti o prominutí penále nebránila zákonem v § 53a odst. 3 písm. a) zákona č. 48/1997 Sb. předvídaná překážka.
29. Z tohoto důvodu nelze žalobci přisvědčit, že by žalovaná při vydání Napadeného rozhodnutí překročila k tomu přiměřenou lhůtu a porušila tak žalobcem blíže nespecifikované základní zásady správního řízení. Stejně tak nemohl soud shledat důvodnou námitku, že žalovaná porušila zásadu vyplývající z § 2 odst. 3 správního řádu a nešetřila práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy žalobce, resp. zasáhla do jeho práv jinak, než za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Ze shodných důvodů pak v rozporu s žalobními tvrzeními nemohlo být popsáním postupem žalované porušeno právo žalobce na spravedlivý proces.
30. Neopodstatněnými pak soud shledal s ohledem na shora uvedené závěry rovněž žalobní námitky, jimiž žalobce poukazoval na to, že liknavostí a oddalováním vydání rozhodnutí se žalobce ocitl v nejistotě, resp. že žalovaná záměrně nerozhodovala, aby došlo k navýšení jeho dluhu a zjevně porušila princip řádného výkonu státní správy.
31. Jak bylo uvedeno výše, žalovaná popsáním postupem reagovala na procesní aktivitu žalobce spočívající v opakovaných žádostech žalobce o prodloužení lhůty k úhradě částek, jejichž úhrada byla podmínkou pro uzavření dohody o úhradě dluhu ve splátkách. Činila tak tedy ve prospěch žalobce a v přímé návaznosti na podání žalobce. V jejím postupu soud v žádném ohledu nespaturuje liknavost či oddalování vydání rozhodnutí, nadto s úmyslem poškodit žalobce jím tvrzeným způsobem. Soud ze správního spisu ověřil, že žalovaná nadto žalobce ve svých přípisech vždy upozornila na jeho další povinnosti vznikající ze zákona, které je nutné splnit, ať se jednalo o nehrazení běžných záloh pojistného za další období či podání přehledu o příjmech a výdajích ze samostatné výdělečné činnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Z tohoto pohledu tedy žalované nelze vytýkat, že by postupovala v rozporu s principy řádného výkonu státní správy.

32. Ani tento okruh žalobních námitek tak soud nemohl shledat důvodným.
33. Pro úplnost soud nad rámec nezbytného odůvodnění zdůrazňuje, že ani případné porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě by samo o sobě nemohlo zatížit Napadené rozhodnutí vadou, pro kterou by nemohlo v rámci soudního přezkumu obstát.
34. Lze doplnit, že pokud snad byl žalobce přesvědčen o tom, že byla žalovaná v předmětné věci nečinná, měl v zákonem předvídaných lhůtách využít odpovídající procesní nástroje ochrany (ochrana proti nečinnosti správního orgánu). Domnívá-li se pak žalobce, že mu postupem žalované vznikla škoda, je na něm, aby zvážil případné uplatnění nároku v režimu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.
35. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalované pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. června 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.